

ת"פ (ירושלים) 36781-09-18 - מדינת ישראל נ' עובדיה גמליאל מאוראל

ת"פ (ירושלים) 36781-09-18 - מדינת ישראל נ' עובדיה גמליאל מאוראל ואח'מחוזי ירושלים
ת"פ (ירושלים) 36781-09-18
מדינת ישראל

נגד

1. עובדיה גמליאל מאוראל

2. זוהר החיים - ע"ש הרה"ג ר' חיים זוהר זצ"ל

בית המשפט המחוזי בירושלים

[17.03.2025]

כבוד השופט אברהם רובין

גזר דין בעניינו של נאשם 1

1. נאשם 1 (להלן - "הנאשם"), הורשע במסגרת הסדר טיעון סגור, למעט לעניין גובה הקנס, בביצוע ריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה - עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ובביצוע עבירה של הלבנת הון - עבירה לפי סעיף 3(א)(1) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000.

2. על פי האמור באישום הראשון בכתב האישום המתוקן, הנאשם שלט בפעילותה של נאשמת 2 (להלן - "הנאשמת"), עמותה שהפעילה מספר כוללים לאברכים וקבלה תמיכות ממשרד החינוך עבורם. במהלך השנים 2012-2013 הוסיף הנאשם לרשימת המוסדות המופעלים על ידי הנאשמת גם מדרשה תורנית לבנות, זאת על מנת לקבל תמיכה כספית גם עבורה. בהמשך לכך, במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום הגיש הנאשם למשרד החינוך, בשם הנאשמת, טפסי בקשה לתמיכות ורשימות של תלמידות הלומדות במדרשה, זאת על מנת לקבל תמיכה עבור המדרשה. כזאת עשה הנאשם למרות שידע כי אין בכוונתו שהכספים שיתקבלו ממשרד החינוך יועברו למדרשה או לתלמידות הלומדות בה. על יסוד דיווחים אלו העביר משרד החינוך לנאשמת, משנת 2012 ועד דצמבר 2023, תקציבי תמיכה בסכום של ₪ 900,000. הנאשם לא העביר את הסכומים שהתקבלו למדרשה, למעט סכום של כמה אלפי ₪ בחודש, אלא השאיר אותם בקופת הנאשמת. על מנת להסתיר את מעשיו טען הנאשם בכזב בפני משרד החינוך, כי הכספים הועברו לאברכים שלימדו כביכול את תלמידות המדרשה, למרות שהם לא לימדו אותן כלל. הכספים שהתקבלו לא הועברו לאברכים, אלא נעשה בהם שימוש אחר שטיבו איננו ידוע למאשימה. בגין עובדות אלו הורשע הנאשם בביצוע ריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה.

על פי האמור באישום השני בכתב האישום המתוקן, כספי התמיכה שהועברו ממשרד החינוך לנאשמת היו בנסיבות העניין "רכוש אסור". הנאשם לא ניהל במסגרת תפקידו בנאשמת רישום בדבר הכספים שהתקבלו והשימוש שנעשה בהם. כמו כן, הנאשם ניהל גמ"ח שאת כספיו החזיק יחד עם כספי הנאשמת ללא כל הפרדה. בכספים עשה הנאשם שימושים שונים שאינם ידועים במדויק למאשימה, זאת תוך ערבוב כספי הנאשמת, לרבות הרכוש האסור, וכספי הגמ"ח, באופן שמנע כל אפשרות לעקוב אחרי הכספים. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הלבנת הון.

3. במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הוסכם כי הם יטענו במשותף להטלת עונש של 7 חודשי עבודות שירות על הנאשם, בצירוף מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט. כן הסכימו הצדדים כי: "לגבי הענישה הכלכלית, המאשימה תטען לקנס שישולם לקופת החילוט בסכום שלא יעלה על 200,000 ₪. ענישה זו כוללת בתוכה את מלוא הענישה הכלכלית. ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה באשר לענישה הכלכלית" (עמ' 53 ש' 15-17). כן הוסכם במסגרת שמיעת הטיעונים לעונש, כי בית המשפט יורה על שחרור לאלתר של התפוסים שסומנו א' ו- ג' בבקשת החילוט, וכי הנכס שסומן ב' (מקרקעין הידועים כגוש 4040 חלקה 28 בבאר יעקב), יישאר תפוס עד לפירעון מלוא הקנס, וכי ככל שהקנס לא ייפרע תוכל המאשימה להיפרע מן הנכס האמור (עמ' 56 ש' 3-7).

4. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על כך שהעונש עליו הוסכם נמוך מהענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם, אך היא הסבירה כי הסיבה להסכמת המאשימה להסדר הטיעון נעוצה בעובדה שאין טענה כי הנאשם נטל מהכספים לכיסו, ובעובדה שההליכים בתיק התמשכו זמן רב, בין היתר בשל התנהלות המאשימה. לעניין הקנס טענה ב"כ המאשימה, כי ראוי ליישם בנסיבות העניין את השיקולים הנוהגים בבקשות חילוט, וכי יישומם מוביל למסקנה כי ראוי להטיל על הנאשם קנס בגובה של 200,000 ₪. ב"כ המאשימה הדגישה כי סכום זה נמוך משמעותית מההיקף הכספי של העבירות, אשר עומד על 900,000 ₪.

5. ב"כ הנאשם טענו כי משיקולים של צדק הנעוצים בהתמשכות ההליכים ובזמן הרב שחלף מאז בוצעו העבירות, ראוי שלא לגזור קנס כלשהו על הנאשם. כן טענו ב"כ הנאשם כי גם שיקולים שעניינם אחידות הענישה אל מול מקרים דומים מצדיקים שלא לגזור קנס על הנאשם. בנוסף לכך הדגישו ב"כ הנאשם את הודאתו של הנאשם, ואת עברו הנקי. בסיום שמיעת טיעוני ב"כ הצדדים השמיע הנאשם את דבריו ומסר כי הוא מתחרט על מעשיו.

6. לאחר שהבאתי בחשבון את טיעוני הצדדים אני סבור כי הסדר הטיעון סביר ומאוזן ועל כן ראוי לאמצו. הנאשם פגע במעשיו בערכים מוגנים שעניינם השמירה על קופת המדינה, והצורך להילחם בהון שנצבר באמצעים לא חוקיים ולמנוע את האפשרות להלבינו. הפגיעה שפגע הנאשם בערכים המוגנים בינונית עד גבוהה, זאת לנוכח ריבוי העבירות של קבלת דבר במרמה, התמשכות ביצוען על פני שנתיים, והיקפן הכספי.

בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להביא בחשבון את הנסיבות הבאות: מדובר בעבירות שבוצעו לאחר תכנון; חלקו של הנאשם בביצוע העבירות היה מלא ובלעדי בהיותו הרוח החיה בנאשמת 2; במעשיו גרם הנאשם לנזק משמעותי לקופת המדינה, אם כי בסופו של דבר הנזק שנגרם תוקן; העבירות לא בוצעו ממניע של בצע כסף, שכן אין טענה לפיה הנאשם נטל את הכספים לכיסו.

הענישה הנוהגת בעבירות של הלבנת הון כוללת במקרים מתאימים מרכיב של מאסר בפועל, אולם יש מקרים בהם נגזרו עונשים קלים יותר, זאת כאשר היה מדובר בהלבנת הון בהיקף לא גדול במיוחד וכאשר לעברין לא צמח רווח ישיר מביצוע העבירה (השוו - ע"פ 2698/24 דוד סילבר נ' מדינת ישראל (5.12.24)). הוא הדין בעבירות של קבלת דבר במרמה, שגם בהן הענישה מגוונת בהתאם לנסיבות העניין.

בהינתן נסיבות העניין הקונקרטי שלפניי ורמת הענישה הנוהגת, מקובלת עלי עמדת הצדדים לפיה לנוכח העובדה שנאשם לא נטל כספים לכיסו, לנוכח התמשכות ההליכים בתיק זה וחלוף הזמן מאז שבוצעו העבירות, ולנוכח עברו הנקי של הנאשם והודאתו שחסכה מזמנו של בית המשפט, ראוי להסתפק במקרה זה בענישה הכוללת עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות בצירוף מאסר מותנה.

7. אשר לסכום הקנס - בעבירות כלכליות מן הסוג שביצע הנאשם ראוי ככלל לגזור עונש של קנס, אשר יש בו כדי ליטול מהנאשם את פירות העבירות שביצע, ולהרתיעו מביצוע עבירות דומות (ע"פ 1274/12 פלוני נ' מדינת ישראל (4.7.13)). לנוכח תכליות אלו מחד גיסא, ולנוכח טענות ב"כ הנאשם לפיהן יש להביא בחשבון את התמשכות ההליכים, ואת העובדה שהנאשם לא נטל את הכסף לכיסו מאידך גיסא, סבורני כי אין להימנע לחלוטין מהטלת קנס על הנאשם, אך אין להיעתר לטענת המאשימה בדבר הטלת קנס של 200,000 ש"ח. הימנעות מוחלטת מהטלת קנס תעביר מסר שגוי לפיו יכול ונאשם כמו הנאשם שלפניי, שביצע עבירות כלכליות בנחישות ובהיקף משמעותי, יצא מבית המשפט ללא סנקציה כלכלית. עם זאת, לעת קביעת גובה הקנס יינתן משקל של ממש לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות (השוו - ע"פ 4762/22 עמרם כנפו נ' מדינת ישראל, בפסקאות 19-21 (15.8.23)), וכן גם לעובדה שאין טענה כי הנאשם נטל את הכסף לכיסו. הנה כי כן, לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, לרבות לגזרי הדין שאליהם הפנו ב"כ הנאשם במסגרת טענותיהם לעניין אחידות הענישה, החלטתי לגזור על הנאשם קנס בסכום של 100,000 ₪.

8. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 7 חודשי מאסר אותם ירצה הנאשם בדרך של עבודות שירות. בהתאם לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, את עבודות השירות יבצע הנאשם בבית חולים הדסה עין כרם בירושלים.

הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 21/4/25 בשעה 09:30 במשרדי הממונה על עבודות השירות, יחידת ברקאי, שלוחת דרום, סמוך לכלא באר שבע. אוטובוסים להגעה - 189, 350, 247.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מהיום הוא יבצע עבירה מהעבירות בהן הוא הורשע לפני.

ג. קנס בסכום של 100,000 ₪, אותו ישלם הנאשם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.9.25 ובכל אחד בחודש בחודשים שלאחר מכן. סכום הקנס יועבר לקרן החילוט. ככל שלא ישולם מלוא הקנס במועדו אזי, כמוסכם, תהיה המאשימה רשאית לפרוע את יתרת הקנס מתוך המקרקעין המפורטים בסעיף ב' לבקשת החילוט.

ד. כמוסכם, אני מורה על שחרור הנכסים המפורטים בסעיפים א' ו- ג' לבקשת החילוט. הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז אדר תשפ"ה, 17 מרץ 2025, בנוכחות הצדדים.